

آتنن

آیاتاکسی‌های اینترنتی علیه شهرداری اقامه دعوا خواهند کرد؟

خبرهای مرتبط باسواد رسانه‌نمی‌توانند از تنش‌های قانونی میان دولت‌ها و پلتفرم‌ها و آب‌های مختلف مجازی خالی باشد. دولت‌های مختلف تلاش می‌کنند در راستای حفظ منافع مردم با منافع سیاسی خود، چارچوب‌های خاص خود را بر این پلتفرم‌ها تحمیل کنند. یک خبر هم در مورد عوارضی است که شهرداری از تاکسی‌های اینترنتی در پیافت می‌کند و دیوان عدالت اداری گفته این کار غیر قانونی است.

■ ■ ■

شهرداری باید پول را پس بدهد!

تاکسی‌های اینترنتی طی دو سال گذشته ۲ درصد اضافه بر مبلغ کرایه را از مسافر دریافت می‌کردند که «عوارض شهرداری» بوده و به حساب شهرداری واریز می‌شد. حالا هیئت عمومی دیوان عدالت اداری در رأی خود، الزام شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات هوشمند مسافر به پرداخت ۲ درصد کرایه دریافتی از هر سفر به شهرداری را فاقد مبنای قانونی دانسته‌است. این حکم به گونه‌ای است که تنها باید پرداخت عوارض به شهرداری را لغو کند، بلکه پولی را که تاکنون گرفته هم پس بدهد.

طبق مصوبه وزارت کشور و وزارت صنعت، معدن و تجارت هر سفر تاکسی اینترنتی از دی‌ماه سال ۹۸ مشمول ۱/۵ درصد عوارض شهری شده‌است. در آن زمان پورسیداقایی مدیرعامل سازمان حمل و نقل ترافیک تهران پیش‌بینی کرد که عوارض تعیین شده برای تاکسی‌های اینترنتی سیلانه معادل «۴۰ میلیارد تومان» خواهد بود که موجب بهبود و توسعه حمل و نقل عمومی خواهد شد. بازپس‌گیری این پول به صورت مستقیم به اقامه دعوا از سوی تاکسی‌های اینترنتی وابسته‌است اما به نظر می‌رسد با توجه به پیچیدگی کاری که میان تاکسی‌های اینترنتی و شهرداری‌ها وجود دارد مدیران تاکسی‌های اینترنتی علاقه‌ای به مطرح کردن این دادخواست در دیوان عدالت اداری ندارند. تاکسی‌های اینترنتی دو سال پیش برای محدود نشدن فعالیت خود تن به این مصوبه غیرقانونی دادند و از سوی دیگر از آنجا که این عوارض در حقیقت از مردم دریافت می‌شد، خلی در کار آنها ایجاد نمی‌کرد اما حالا با استراژیی رسانه‌ای و حقوقی می‌توان طوری جلوگیری که هم برای پلتفرم‌ها چالشی رخ ندهد، هم حق مردم به آنها بازگردد. حال باید دید در شرایطی که به نظر می‌رسد چالشی جدید بین تاکسی‌های اینترنتی و شهرداری است، این پلتفرم‌ها به عنوان طرف دعوا وارد گود خواهند شد یا روش پیشین و مباحثات با شهرداری را پیشه خواهند کرد.

■ ■ ■

مقابله چین با کودک آزاران مجازی

اداره فضای مجازی چین هفته گذشته، نمایندگان شرکت‌های کوایشو (اب اشتراک‌گذاری ویدئو)، پیام‌رسان QQ(متعلق به تنسنت)، تائوپائو(پلتفرم خرید آنلاین) و ویپو را احضار کرده‌است. این احضار به دلیل گسترش محتوای مستهجن مربوط به کودکان در این پلتفرم‌ها است. اداره فضای مجازی چین می‌گوید «به پلتفرم‌های مذکور دستور داده تمام محتوای غیرقانونی را اصلاح و پاکسازی کنند. علاوه بر آن جریمه‌ای برای این شرکت‌ها تعیین خواهد شد.» این اقدامات در حالی انجام می‌شود که چین چندین قبل قوانینی برای حفاظت از کودکان در فضای مجازی ارائه کرد. همچنین رگولاتورهای این کشور اخیراً اقدامات گسترده‌ای را برای حفاظت از اطلاعات کاربران آغاز کرده‌اند. از سوی دیگر رگولاتورهای چینی درباره نقض قوانین آنتی‌تراست در شرکت‌های فناوری، تحقیقاتی را انجام می‌دهند.

■ ■ ■

باهرز هنگاری در فضای مجازی چه کنیم؟

به نوجوانان یاد بدهید که اگر از تصاویرشان سوءاستفاده شد این موضوع را با والدین‌شان در میان بگذارند یا به سامانه‌های ۱۲۳ (اورژانس اجتماعی) و ۱۱۰ (پلیس) اطلاع دهند. به گزارش مهر، تصاویر و فیلم‌های غیر اخلاقی با همان هرزنگاری در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی یکی از مباحث بسیار جدی و نگران‌کننده برای خانواده‌هاست و می‌تواند تأثیرات مخرب زیادی بر روح و روان کودکان و نوجوانان بگذارد. حال این سؤال مطرح می‌شود که با هرزنگاری در فضای مجازی چه کنیم؟ یکی از بهترین راهکارهایی است که در مواجهه با این گونه تصاویر و مطالب فورا آن سایت یا شبکه اجتماعی را ترک کنیم، باید به نوجوانان یاد داد که گاهی اتفاق می‌افتد افرادی برای تان تصاویر و محتواهای غیراخلاقی ارسال می‌کنند. بهترین کار برای جلوگیری از الوده شدن فکر و ذهن تان به موضوعات غیراخلاقی این است که از تباطاتن را با شخصی‌ای که چنین تصاویری برای تان می‌فرستند قطع و آنها را مسدود کنید.اگر از تصاویر شما سوءاستفاده شد باید این موضوع را با والدین تان در میان بگذارید و به سامانه‌های ۱۲۳ (اورژانس اجتماعی) و ۱۱۰ (پلیس) اطلاع دهید. مطمئن باشید کسانی هستند که در هر شرایطی از شما محافظت می‌کنند، یادتان باشد تماشای زیاد تصاویر و فیلم‌های هرزنگارانه و غیر اخلاقی باعث اعتیاد شما به آن می‌شود و در رفتار و افکار تان تحرفاتی به وجود می‌آورد. از همه مهم‌تر فضای مجازی هم محضر خداست؛ پس در محضر خداوند گناه نکنیم.

سواد رسانه

سواد رسانه ۸۸۹۸۴۴۴

درس‌های رسانه‌ای وقایع اخیر خوزستان

آب به حاشیه نرود

فقط بخشی از مسئولان را خطاب قرار می‌دهند و علیه آنان می‌نویسند که در جناح مقابل‌شان هستند.

عده‌ای هم کلاً ب برایشان اهمیتی ندارد، اعتراضات را مستقر را باید در این چارچوب تفسیر کرد و فریب نخورد. وضعیت دولت‌های گذشته هم به همین منوال است. همه آنها هشت سال برای درست کردن اوضاع آبی خوزستان فرصت داشتند.

خبرنگاران و فعالان رسانه‌ای و سیاسی هم بسیاری اوقات درگیر جدال سیاسی می‌شوند. آنها تلاش می‌کنند از موضع جناح مورد نظر خود دفاع کنند.اگر مخاطبان زیرک باشند، فریب این دعوای سیاسی و ژست دغدغه‌مندی آنها را نمی‌خورند. این دستنه از کنشگران سیاسی و اجتماعی تلاش می‌کنند موضوع خوزستان را در راستای جهت‌گیری سیاسی خود به کار بگیرند. به نوشته‌های آنان دقت کنید؛

■ ■ ■

جدال‌های سیاسی و حتی امنیتی باید تمام شود و یا حداقل به حاشیه‌ای دور برود و به موضوع خوزستان از منظر اجتماعی نگاه شود، مشکل بی‌آبی را نباید سیاسی کرد و این با نگاه درست مسئولان و دانش رسانه‌ای مردم قابل تحقق است

■ ■ ■

جدال‌های سیاسی و حتی امنیتی باید تمام شود و یا حداقل به حاشیه‌ای دور برود و به موضوع خوزستان از منظر اجتماعی نگاه شود، مشکل بی‌آبی را نباید سیاسی و امنیتی کرد و این با نگاه درست مسئولان و دانش رسانه‌ای مردم قابل تحقق است.

■ ■ ■

سکوت و عبور؛ شگردی رسانه‌ای

موجود در کشور می‌شود.»

اما این خبر ختنی که بارها شنیده شده یک روز به کار می‌آید. در جایی که لازم‌است مخاطب را نسبت به موضوعی توجیه کنند. ذهن مخاطب آماده‌است که آن خبر قدیمی و تکراری را که با سکوت از آن گذشته‌است به عنوان یک در انرژي هسته‌ای هم بد است. حقوق بشر هم کنارش گذشته می‌شود.

در این باره دکتر علیرضا داوودی استاد دانشگاه و کارشناس رسانه گفت‌وگویی با خبرگزاری فارس داشته‌است. او می‌گوید: «در تکنیک سکوت و عبور، ذهن مخاطب نسبت به یک موضوع کاملاً منفی می‌شود بدون ورود به جزئیات یا حاشیه‌هایش. به عبارتی از این خبر با سکوت عبور می‌کند.»

وی می‌افزاید: «مسئله‌ای که رسانه‌ها راجع به آن صحبت می‌کنند، لزوماً برایشان مهم تلقی نمی‌شود. آنجایی که مسائلی را ساکت می‌کنند و از آن عبور می‌کنند، به منزله

این است که می‌خواهند در واقع جایی آن را بیابورند و بیشتر بپردازند و این پردازش در نهایت منجر به ایجاد درگیری‌های ذهنی و اصطکاک‌های کلامی بین مخاطب با رسانه‌های

طرح مجلس

کمک یا ایجاد محدودیت؟

طرح صیانت از فضای مجازی تعدادی از نمایندگان مجلس باعث نگرانی بسیاری از مردم شده‌است. آنها می‌ترسند آزادی عمل‌شان در فضای مجازی بسا تصویب این طرح محدود شود. فضای مجازی فقط بحث سرگرمی نیست؛ کم‌نیستند افرادی که خرج زندگی‌شان را از کسب و کار اینترنتی در شبکه‌های اجتماعی مجازی به‌دست می‌آورند. فیلتر و مسدود شدن بی‌برنامه و بی‌جایگزین شبکه‌های اجتماعی آنها را حتی در تأمین هزینه زندگی‌شان دچار مشکل می‌کند. کشورهای دیگر هم قوانین مختص خود را در فضای مجازی دارند، اما جایگزین مناسب هم با تکیه بر علم بومی برای مسدودیت شبکه‌های اجتماعی تدبیر کرده‌اند.

امیر خوراکیان، معاون حقوقی و امور مجلس مرکز ملی فضای مجازی با اشاره به جلساتی که طی ماه‌ها و هفته‌های اخیر با نمایندگان مجلس شورای اسلامی به خصوص اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس، ذی‌نفعان و فعالان حوزه فضای مجازی کشور داشته می‌گوید: «هدف اصلی از این طرح قانون‌گذاری برای تنظیم‌گری است نه ایجاد محدودیت و مسدودسازی خدمات. این نگاه به وضوح در مسیر اصلاح و تکامل این طرح قابل مشاهده‌است.»

او اضافه می‌کند: «متأسفانه مراحل اصلاح و تکمیل این طرح به خوبی از رسانه‌ها اطلاع‌رسانی نشده و صرفاً طرح اولیه منتشر شده‌است در حالی که این طرح طی جلسات متعدد با اصلاحات و تغییرات بسیاری همراه بوده‌است. ضمن آنکه جلسات و بررسی‌های کارشناسی در این رابطه همچنان ادامه دارد و تمام نقدها و نظرات کارشناسی به دقت مورد توجه و بررسی قرار می‌گیرد.»

خوراکیان از وضع قوانین مجازی در کشورهای دیگر هم می‌گوید: «بسیاری از کشورها به دنبال قانون‌گذاری و

تنظیم‌گری فضای مجازی هستند، اکثر کشورها با توجه به گستره وسیع فضای مجازی در شتون زندگی مردم و آثار آن در حوزه‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و حتی سیاسی به دنبال ایجاد قوانین در این فضا هستند و مانیز برای راهایی از بلاکنلیفی و رفع این خلأ با مجلس شورای اسلامی به دنبال ایجاد قوانین و مقررات برای توسعه سرویس‌های داخلی و تسهیل فعالیت کاربران در این فضا هستند.»

او توضیح می‌دهد که مجلسی‌های امضاکننده این طرح به فکر کسب و کارهای آنلاین هم بوده‌اند: «وسعه اقتصاد دیجیتال، خدمات داخلی و حمایت از سرویس‌ها، شرکت‌ها و کسبوکارهای داخلی از مهم‌ترین مباحث این طرح بوده و به‌طور جدی مورد توجه مجلس شورای اسلامی است تا این طرح در نهایت منجر به تشویق و حمایت از پلتفرم‌ها و سرویس‌های داخلی برای ارائه باکیفیت‌ترین خدمات روز جهانی به مردم شده و همچنین خدمات و سرویس‌های ارائه‌شده روی پلتفرم‌های خارجی ساماندهی شود.»

خوراکیان در نهایت از صاحب‌نظران دعوت می‌کند که نکات مدنظر خود را پس از اطلاع از نسخه نهایی طرح کنند: «فعالان فضای مجازی و رسانه‌ها دعوت می‌شود تا با تکیه بر مباحث فنی و کارشناسی به دلیل تخصصی و دانش پایه بودن این فضا پس از اطلاع از آخرین نسخه مصوبات، با اصلاحات نهایی و نه پیش‌نویس‌های ابتدایی، نقد، نظرات و پیشنهادات خود را مطرح کنند.»

■ ■ ■

پول می‌دهند

تاویکی‌پدیا دستکاری شود!

لری سنگر، یکی از مؤسسان ویکی‌پدیا، هشدار داده که اگر قصد رسیدن به حقیقت است، نیاید همیشه به این تارنما اعتماد کرد چراکه «برخی شرکت‌ها به نویسندگان و ویراستاران پول می‌دهند که وارد گود شوند و مقالات را تغییر دهند» و ادامه می‌دهد: «چنین سامانه‌ای به نحوی می‌تواند کارساز باشد اما نه در حالتی که نام نقش‌آفرینان مزدبگیر مشخص نباشد. اگر رسماً برای شرکت ویرایش مطالب ویکی‌پدیا کار می‌کنند باید نام‌شان مشخص باشد و بگویند نماینده این شرکت هستند اما چون در مورد اعلام اسامی واقعی الزامی وجود ندارد مجبور به چنین کاری نیستند. همان‌طور که گفتیم با نوعی بازی بسیار پیچیده مواجه‌ایم… و هر نوع ترفندی برای برنده شدن در این بازی به کار می‌رود. اکنون همه می‌دانند که ویکی‌پدیا نفوذ بسیار زیادی در جهان دارد. بنابراین در پشت پرده بازی‌های بسیار پیچیده، کثیف و گسترده‌ای وجود دارد و مقالات بیابگر خواسته‌های افراد باشند.»

او که هم‌راه جیمی ویلسز در سال ۲۰۰۱ ویکی‌پدیا را پایه‌گذاری کرد، معتقد است: «اگر فقط یک ویراست از واقعیات مجاز باشد ثروتمندان و قدرتمندان برای در اختیار گرفتن امثال ویکی‌پدیا انگیز می‌پیدا می‌کنند تا اعمال قدرت کنند و این کار را هم می‌کنند.»

سنسنگر مقاله‌ای در مورد جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده، را مثال زد و گفت اطلاعات آن حاوی دیدگاه جمهوری خواهان نیست: «اگر به مقاله ویکی‌پدیا در مورد بایدن نگاهی بیندازیم از انتقادهای جمهوری خواهان به او چندان خبری نیست. یعنی اگر بخواهیم اندکی از دیدگاه جمهوری خواهان را درباره بایدن بدانیم از این مقاله چیزی عاید ما نمی‌شود. یا باید دست‌کم در حد یک بند راجع به جنجال او کراین در این مقاله می‌نوشتند ولی بسیار کم به این موضوع پرداخته‌اند.»

او ادامه می‌دهد: «واقعیت این است که وقتی در مورد موضوعی اطلاعات کمی پیدا کنیم آن اطلاعات بسیار جانبدارانه است و مثل گزارش وکلای مدافع می‌شود.»